

Inaki Revesado

És el 7 el més cinematogràfic de tots el números? Què té el 7, cinematogràficament parlant, que no tinguin, el 3, el 8 o el 9...? Potser res, que no hi hagi res que els diferenciï, però també és ver que dins el món de les arts, és el setè art el que es reserva per anomenar l'art cinematogràfic, i que per alguna cosa, sempre s'ha dit que la fila més adient per mirar una pel·lícula, la preferida pels cinèfils, és precisament la fila 7. També és el 7 un número lligat als diferents gèneres cinematogràfics. Què seria del musical sense *Set noies per a set germans*, de les pel·lícules d'acció sense el seu més intrèpid, universal i repetitiu heroi: l'agent 007? I els westerns...? Hi hagués hagut conquesta de l'oest sense l'inefable setè de cavalleria...? També eren 7 els nans que acompanyaven a la dolça Blancaneus en el film que va obrir la factoria de Walt Disney, que ha nodrit d'innombrables èxits el gènere infantil. Idò sí, tal vegada sí que el 7 sigui portador d'una certa màgia al món del cel·luloide, la mateixa que creim que ens ha acompanyat en aquestes pàgines des de fa ja 7 anys i que esperam que no ens abandoni, com a mínim durant 7 més, i 7 més, i 7 més...

També són 7 els pecats capitals, els mateixos que foren la raó argumental de *Seven* i que en moltes ocasions han servit d'excusa per crear excel·lents pel·lícules en què els personatges obeeixen els impulsos dels esmentats pecats. La que tal vegada sigui la seqüència més recordada i famosa de la història del cinema, aquella en què Vivian Leigh pujada sobre un turonet feia la seva declaració de principis: "A Déu pos per testimoni..." naixia d'un rampell de supèrbia de la Superba Scarlet. Igualment els personatges interpretats per Gregory Peck i Jennifer Jones en *Duel sota el sol* són dos amants condemnats a no deixar alliberar el seu amor per estar posseïts tots dos per aquest primer pecat capital. Clar que entre les dames més afectades de supèrbia tenim la marquesa de Merteuil, excel·lentment interpretada per Glenn Close a *Les amistats perilloses* de Stephen Frears. Continuant amb personatges femenins, què és si no l'avarícia el que mou a una de les dolentes per excel·lència en la

història del cinema, la Kathleen Turner de *Foc al cos*, o a l'arribista, oportunista i mancat d'escrúpols protagonista masculí de la recent pel·lícula russa *The vor*. Com a digníssim representant del tercer dels pecats tenim al magnífic Henry Fonda de *Els raïms de l'ira*, i que ve a demostrar-nos que no sempre tot el que és pecat és dolent, ja que la seva ira neix del sentiment de justícia que deu caracteritzar les bones persones. El cinema dels darrers anys ha sabut reflectir la gola en alguns treballs desiguals. Marco Ferreri despertà la polèmica en els anys 70 amb *La grande bouffe* en què barrejava en un film irreverent la gola i la luxúria. Més envant, un Peter Greenaway més comercial que mai mostrava el suculent canibalisme en *El cuiner, el lladre, la seva dona i el seu amant*. Quedarà com a màxima excentricitat de la luxúria la mantega usada per Marlon Brando en el cos de Maria Schneider en *El darrer tango a París*, o resulten encara més morbosos els desitjos prohibits mostrats en *Lolita* de Kubrick?

Personalment m'estim més la passió humida i luxuriosa de l'escena de la platja entre Burt Lancaster i Deborah Kerr en *D'aquí a l'eternitat* o el pseudo-streptese de Rita Hayworth en *Gilda*. L'enveja en el món del cinema té un nom, Eva. Eva és l'enveja. L'enveja és Eva. El personatge creat per Mankiewicz per a *Tot sobre Eva* és la personificació de l'enveja. Sota els trets angelicals i dolços d'Anne Baxter s'amaga una dona mancada d'escrúpols que no dubta en enfrontar-se ni més ni manco que amb Bette Davis. La peresa s'amaga a les antípodes. D'allà ens van arribar uns personatges que provoquen mandra només veure'ls. Són la família de Muriel, la protagonista de *La boda de Muriel*. Sobretot la mare i els germans (el pare per ventura era massa espavilat) de qui l'inquieta Muriel fuig per no caure en l'apatia que l'envolta.

Nosaltres no ens deixarem guanyar mai per aquest darrer pecat capital, per poder continuar així, amb vosaltres, complint anys. ■

Tot sobre Eva.